

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 249/2023-27

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a sudcov Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Tatianou Jánošíkovou, advokátkou, Rooseveltova 6, Košice, proti postupu Okresného súdu Košice II (teraz Mestský súd Košice) v konaní vedenom pod sp. zn. 23 P 414/2015 (teraz pod sp. zn. KE2-23 P 414/2015) takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 23 P 414/2015 **boli porušené** základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a právo sťažovateľa na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Mestskému súdu Košice **prikazuje**, aby v konaní vedenom pod sp. zn. KE2-23 P 414/2015 konal bez zbytočných prietáhov.
3. Sťažovateľovi **priznáva** finančné zadosťučinenie v sume **6 000 eur**, ktoré **je** Mestský súd Košice **povinný** zaplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Mestský súd Košice **je povinný** nahradiť sťažovateľovi trovy konania **796,28 eur** a zaplatiť ich jeho právnej zástupkyňi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
5. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **nevyhovuje**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 14. apríla 2023 a prijatou ústavným súdom na ďalšie konanie uznesením č. k. I. ÚS 249/2023-14 z 26. apríla 2023 domáha vyslovenia porušenia základných práv

podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice II (teraz Mestský súd Košice) (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 23 P 414/2015 (ďalej aj „napadnuté konanie“). Súčasne navrhuje, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietáhov a priznal mu primerané finančné zadost'učinenie 10 000 eur, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti, jej príloh a na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu vyplýva, že sťažovateľ (do 21. júla 2022 s priezviskom Sijka, pozn.) sa návrhom doručeným okresnému súdu 27. októbra 2015 domáha zvýšenia výživného proti povinnému, svojmu otcovi. Návrh podala matka vtedy maloletého sťažovateľa, od 21. januára 2021 už ako plnoletý v konaní vystupuje sťažovateľ samostatne.

3. Okresný súd nariadil viacero pojednávanií, z ktorých štyri termíny (20. júl 2016, 4. december 2018, 3. september 2019 a 12. február 2021) boli odročené na žiadosť sťažovateľa (resp. jeho matky) a dva termíny (5. marec 2019 a 4. jún 2019) boli odročené na žiadosť právnej zástupkyne otca z dôvodu kolízie termínov. Pojednávanie nariadené na 11. január 2017 sa neuskutočnilo z technických príčin (v budove súdov bola nahlásená bomba, pozn.), termín stanovený na 21. jún 2017 nebol realizovaný z dôvodu zmeny zákonnej sudkyne a termín určený na 13. marec 2020 bol zrušený z dôvodu protipandemických opatrení.

4. Pojednávanie sa uskutočnilo 26. novembra 2019, 5. júna 2020, 18. septembra 2020, 13. novembra 2020 a 27. augusta 2021, na ktorom okresný súd rozhodol vo veci tak, že zmenil rozsudok okresného súdu č. k. 23 P 224/2003-51 z 9. septembra 2005 vo výroku o výživnom v tam uvedenom znení, dlh na výživnom za obdobie od 27. októbra 2015 do 31. augusta 2021 neurčil, v prevyšujúcej časti návrh sťažovateľa zamietol, konanie v časti o návrhu na zmenu úpravy styku zastavil a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

5. Proti predmetnému rozsudku okresného súdu podal sťažovateľ odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom č. k. 7 Co 22/2021-1360 z 24. mája 2022 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v časti potvrdil (I. výrok) a v časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (II. výrok). Na krajskom súde sa súdny spis v rámci odvolacieho konania nachádzal od 25. novembra 2021 do 27. júna 2022.

6. Proti potvrdzujúcemu výroku rozsudku odvolacieho súdu podal sťažovateľ dovolanie, o ktorom rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ktorému bola vec predložená 16. januára 2023, uznesením č. k. 7 CdoR 1/2023 z 28. februára 2023 tak, že rozsudok odvolacieho súdu v potvrdzujúcom výroku I zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

7. Súdny spis bol po rozhodnutí najvyššieho súdu o dovolaní sťažovateľa 15. marca 2023 vrátený okresnému súdu, ktorý po doručení rozhodnutia dovolacieho súdu účastníkom konania predloží spis krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní. Napadnuté konanie tak nie je dosiaľ právoplatne skončené.

II.

Argumentácia sťažovateľa

8. Proti postupu okresného súdu v napadnutom konaní podal sťažovateľ ústavnú sťažnosť, v ktorej argumentuje:

- a) od doručenia jeho návrhu okresnému súdu ku dňu podania ústavnej sťažnosti uplynulo 7 rokov a viac ako 5 mesiacov a následkom zrušujúcich výrokov odvolacieho súdu a dovolacieho súdu nie je vo veci dosiaľ právoplatne rozhodnuté, a to ani len o časti predmetu konania,
- b) v čase od podania návrhu do 21. januára 2021 išlo o konanie o zvýšenie výživného pre maloleté dieťa, keďže až týmto dňom dosiahol plnoletosť, a preto mala byť vec prednostne prejednaná,
- c) súdne konanie trvá neprimerane dlho a už len táto samotná skutočnosť odôvodňuje konštatovanie porušenia jeho práv,
- d) okrem období nečinnosti okresného súdu k predĺženiu konania prispel najmä jeho nesprávny procesný postup, ktorý predchádzal vydaniu rozsudku, a následne aj nesprávne rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré bolo zaťažené vadou zmätočnosti.

III.

Vyjadrenie okresného súdu a replika sťažovateľa

III.1. Vyjadrenie okresného súdu:

9. Okresný súd vo svojom vyjadrení k ústavnej sťažnosti popisuje chronológiu procesných úkonov a pripúšťa, že v napadnutom konaní došlo k priedňahom zo strany súdu v priebehu roku 2017, keď po odchode zákonnej sudkyne do invalidného dôchodku bola vec pridelená novej zákonnej sudkyňi, ktorá sa najskôr oboznamovala so všetkými prevzatými spismi. Poukazuje na to, že konanie bolo čiastočne zasiahnuté nepriaznivou epidemiologickou situáciou a v jej dôsledku bolo jedno pojednávanie zrušené. Rovnako zdôrazňuje čiastočnú skutkovú zložitnosť veci spočívajúcu v zisťovaní majetkových pomerov účastníkov. Tvrdí, že k dĺžke konania prispel aj samotný sťažovateľ, resp. počas jeho maloletosti jeho matka, keďže na základe jeho (jej) žiadosti boli odročené celkovo štyri pojednávania. Uvádza, že na ťarchu okresného súdu nemôžu byť pričítané ani obdobia, keď sa spis nachádzal na krajskom súde a najvyššom súde. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti považuje sťažovateľom požadovanú sumu finančného zadosťučinenia za neprimeranú.

III.2. Replika sťažovateľa:

10. Sťažovateľ vo svojej replike v celom rozsahu zotrváva na podanej ústavnej sťažnosti a zdôrazňuje, že medzi určenými termínmi pojednávania, resp. jednotlivými úkonmi súdu boli neprimerane dlhé obdobia, pričom poukazuje na konkrétne časové údaje. Ďalej uvádza, že pokiaľ ide o dokazovanie príjmov otca, ktoré mal v rozhodnom období v zahraničí, okresný súd nepostupoval v konaní efektívne, čo napokon konštatoval aj najvyšší súd. Tvrdí, že nesprávny procesný postup okresného súdu, ako aj nesprávne rozhodnutie krajského súdu spôsobili, že konanie je po takmer ôsmich rokoch na začiatku a jeho právna neistota sa predlžuje.

IV. Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

11. Ústavný súd podľa § 58 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ústavnou sťažnosťou a so stanoviskami účastníkov konania, ako aj s obsahom spisu všeobecného súdu dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci, a preto pristúpil k posúdeniu veci samej.

12. Podstata námietok sťažovateľa v súvislosti s namietaným porušením jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote je založená na jeho tvrdení, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 23 P 414/2015, ktorého predmetom je zvýšenie výživného maloletému (neskôr plnoletému) dieťaťu, boli spôsobené zbytočné prietahy.

13. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej aj „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 105/07, IV. ÚS 90/2010).

14. Ústavný súd pri rozhodovaní o ústavných sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny (to platí, aj pokiaľ ide o čl. 6 ods. 1 dohovoru, pozn.) vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím (m. m. IV. ÚS 221/04). Pre naplnenie práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby štátne orgány (napr. všeobecné súdy) vec len prerokovali, prípadne vykonali rôzne úkony (bez ohľadu na ich počet) a právoplatne nerozhodli (napr. I. ÚS 118/02).

15. Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník konania obrátil na súd so svojím návrhom.

16. Táto povinnosť súdu a sudcu podľa právnej úpravy účinnej od 1. júla 2016 je *expressis verbis* zakotvená ako základný princíp konania a vyplýva najmä z čl. 5 ods. 2 a čl. 12 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“). Podľa čl. 5 ods. 2 CMP súd postupuje z úradnej povinnosti na základe zákona na účely prejednania a rozhodnutia veci tak, aby ochrana práv bola rýchla a účinná. Podľa čl. 12 CMP súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb. Podľa § 30 CMP súd po začatí konania postupuje v súčinnosti s ostatnými subjektmi konania tak, aby bola vec v čo najkratšom čase prejednaná a rozhodnutá.

17. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (IV. ÚS 74/02, III. ÚS 247/03, IV. ÚS 272/04) ústavný súd zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou ESLP v rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02). Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj sťažnosť sťažovateľa.

18. Pokiaľ ide o kritérium právna a faktická zložitosť veci, napadnuté konanie sa týka starostlivosti súdu o maloletých (zvýšenie výživného), resp. neskôr výživného plnoletej osoby, t.j. ide o prednostnú vec, kde sa predpokladá osobitná pozornosť venovaná efektívnemu a rýchlemu postupu súdu. Tento typ konania tvorí štandardnú a pomerne početnú súčasť rozhodovacej činnosti súdov, a preto z právneho hľadiska napadnuté konanie nevykazuje črty mimoriadnej zložitosti. Pokiaľ ide o faktickú zložitosť konania, ústavný súd prihliadol pri posudzovaní veci na tú skutočnosť, že v napadnutom konaní je pre rozhodnutie o merite veci nevyhnutné vykonať rozsiahlejšie dokazovanie, čo môže čiastočne prispieť k predĺženiu celkovej dĺžky konania okresného súdu.

19. Ústavný súd pri posudzovaní prvého kritéria osobitne zohľadnil predmet konania a jeho význam pre sťažovateľa a v tejto súvislosti konštatuje, že napadnuté konanie má vzhľadom na svoju povahu pre sťažovateľa mimoriadny význam, keďže jeho výsledok podstatne ovplyvňuje možnosti sťažovateľa riadne plniť jeho existenčné potreby a požívať dôstojnú životnú úroveň.

20. V konaní o ústavnej sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov ústavný súd okrem zložitosti veci skúma aj to, akým spôsobom sa na priet'ahoch konania podieľa osoba, ktorá podala ústavnú sťažnosť. Ústavný súd konštatuje, že v správaní sťažovateľa, resp. jeho matky, ako účastníka napadnutého konania boli zistené také skutočnosti, ktoré prispeli k predĺženiu konania, a to konkrétne štyri odročené pojednávania výslovne na ich žiadosť.

21. Ústavný súd napokon hodnotil samotný postup okresného súdu v napadnutom konaní. Vychádzal pritom zo svojej konštantnej judikatúry, v zmysle ktorej zbytočné priet'ahy v konaní môžu byť zapríčinené nielen samotnou nečinnosťou všeobecného súdu, ale aj jeho neefektívnou činnosťou, teda takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty účastníkov konania (II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08).

22. Ústavný súd konštatuje, že podstatný podiel na predĺžení konania má nepochybne okresný súd. Z chronológie úkonov vyplýva, že súd bol nečinný takmer jeden rok (od marca 2017 do februára 2018) a následne ďalších 10 mesiacov (od februára 2018 do decembra 2018) a k včasnému vybaveniu veci neprispela ani nevyhnutnosť odvolacieho a dovolacieho konania, ktoré opravné prostriedky sťažovateľ využil na ochranu svojich práv. Ústavný súd sa nestotožnil s argumentáciou okresného súdu, naopak, práve jeho nesprávny procesný postup a následné zrušenie jeho rozhodnutia mali za následok predĺženie napadnutého konania.

23. V súvislosti s uvedeným je však potrebné podotknúť, že k predĺženiu napadnutého konania sčasti prispelo aj zrušenie dvoch pojednávani z objektívnych príčin (nahlásená bomba v budove súdu a protipandemické opatrenia) a ďalších dvoch pojednávani na žiadosť právnej zástupkyne

otca, čo nemožno pričítať na ťarchu okresného súdu. Napriek tomu je zrejmé, že postup okresného súdu v napadnutom konaní možno považovať za zdĺhavý a neefektívny a nesmerujúci sústredene k urýchlenému odstráneniu stavu právnej neistoty sťažovateľa.

24. Vychádzajúc z už opísaného priebehu napadnutého konania, ktoré len pred okresným súdom trvalo šesť rokov (od októbra 2015 do novembra 2021, keď bola vec predložená krajskému súdu), ústavný súd konštatuje, že pod mimoriadnou starostlivosťou, ktorú má súd venovať konaniu vo veci zvýšenia výživného maloletému dieťaťu, nemožno rozumieť aktuálne už ôsmy rok trvajúce konanie s perspektívou, že vo veci bude opakovane rozhodovať odvolací súd.

25. Ústavný súd už mnohokrát vyslovil, že „oneskorená spravodlivosť je odmietnutou spravodlivosťou“ a v okolnostiach danej veci je už len samotná dĺžka napadnutého konania z ústavnoprávneho hľadiska neakceptovateľná a sama osebe je spôsobilým dôvodom na vyslovenie porušenia označených práv sťažovateľa.

26. Vzhľadom na uvedené dospel ústavný súd k záveru, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní došlo k zbytočným prieťahom, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny, ako aj jeho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku tohto nálezu).

27. S účinnosťou od 1. júna 2023 nastali viaceré zmeny v organizácii všeobecných súdov, ich príslušnosti a obvodov (tzv. nová súdna mapa). Podľa § 18m ods. 2 zákona č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 371/2004 Z. z.“) prechádzajú od 1. júna 2023 výkon súdnictva, všetky práva a povinnosti vrátane správy majetku štátu, práv a povinností z pracovnoprávnych vzťahov a štátnozamestnaneckých vzťahov a iných právnych vzťahov a práv a povinností z osobitných vzťahov sudcov a prísediacich z radov občanov k štátu z Okresného súdu Košice II na Mestský súd Košice (ďalej len „mestský súd“).

28. S ohľadom na uvedené, ako aj na to, že v čase rozhodovania ústavného súdu nebolo napadnuté konanie právoplatne skončené, ústavný súd podľa čl. 127 ods. 2 druhej vety ústavy prikázal mestskému súdu, aby vo veci konal bez zbytočných prieťahov (bod 2 výroku tohto nálezu).

V.

Priznanie primeraného finančného zadosťučinenia

29. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

30. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti žiada priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 10 000 eur a dôvodí, že postupom okresného súdu došlo k závažnému a dlhotrvajúcemu porušeniu jeho práv, v dôsledku čoho bol a naďalej je negatívne poznačený jeho všestranný vývin a kvalita života. Zdôrazňuje naliehavosť veci a celkovú dĺžku konania, počas ktorej trpí pocitmi krivdy a nespravodlivosti. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz

na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04). Pri určení primeraného finančného zadosťúčinenia ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťúčinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

31. Ústavný súd pri určení sumy finančného zadosťúčinenia vzal do úvahy predovšetkým celkovú doterajšiu dĺžku napadnutého konania a prihliadol aj na predmet a význam sporu pre sťažovateľa. Zohľadňujúc ďalej obdobia nečinnosti okresného súdu, ako aj jeho neefektívny postup, ale na druhej strane faktickú zložitost' veci, správanie sťažovateľa a objektívne skutočnosti, ktoré prispeli k predĺženiu konania, ústavný súd považoval za primerané priznanie finančného zadosťúčinenia v sume 6 000 eur (bod 3 výroku nálezu) a vo zvyšnej časti návrhu sťažovateľa nevyhovel (bod 5 výroku tohto nálezu).

VI. Trovy konania

32. Ústavný súd priznal sťažovateľovi nárok na náhradu trov konania podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde v celkovej sume 796,28 eur (bod 4 výroku tohto rozhodnutia).

33. Ústavný súd vychádzal pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľa z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby (§ 11 ods. 3, § 13a vyhlášky) uskutočnený v roku 2023 predstavuje sumu 208,67 eur. Takto stanovená odmena spolu s režijným paušálom v sume 12,52 eur (§ 16 ods. 3 vyhlášky) predstavuje sumu 221,19 eur za jeden úkon uskutočnený v roku 2023. Sťažovateľovi vznikol nárok na náhradu trov konania za tri úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie sťažnosti ústavnému súdu, podanie repliky) uskutočnené v roku 2023, čo spolu s daňou z pridanej hodnoty, ktorej platiteľom je právna zástupkyňa sťažovateľa, predstavuje sumu 796,28 eur.

34. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je mestský súd povinný uhradiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľa (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 Civilného sporového poriadku) označenej v záhlaví tohto nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

35. Vzhľadom na už citovaný § 18m ods. 2 zákona č. 371/2004 Z. z. bolo mestskému súdu prikázané zaplatiť sťažovateľovi primerané finančné zadosťúčinenie a nahradiť mu trovy konania.

36. Podľa čl. 133 ústavy toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Bratislave (detašované pracovisko) 4. októbra 2023

**Jana Baricová
predsedníčka senátu**